

som det nærværende. De se altsaa, mine Herrer, at hele den Fordel, Lovforslaget skulde hyde med Hensyn til en Omregulering af Præsteembederne og med Hensyn til at faae Præstegaardsjorderne solgte, opløser sig til Intet; det er Noget, der kan ske nu, og det vil ske, naar Kirkens Dard fordrer det, men skulde der ske noget særdeles Misbrug fra Administrationens Side, vide vi jo godt Alle — det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds saa godt som nogen af os Andre — at vi da have Midler, hvorved vi kunne komme til at gribe ind dert; thi der er ikke ved Grundloven givet Regjeringen nogen saadan Stilling med Hensyn til disse Midler, at den skulde kunne raade over dem, naar vi fra Bevillingsmagtens Side vilde gjøre nogen Indsigelse derimod. — Dernæst blev det nævnt, at alle de Banffeligheder, der nu finde Steb ved Raadensaarets Udløb, og ved den Dpgjørelse, som da sker, herved skulde forsvinde. Det er ganske sandt, at der har været Tilfælde, hvori man har forarget sig over den Nærighed, man har kunnet finde hos enkelte Præster, og det er altid forargerligt at se noget Saadant; men det forekommer mig, at det mere maa overlades til den Mand, som findes i Præstefabet, at søge at faae saadanne Forargelser fjernede, end at der dertil skulde behøves en Lov, som for Statskassen borttog den fulde Raadighed over en Eiendom til Fordel for en enkelt affluttet Stand, Præstestanden, hvilken da vilde staa paa dette materielle Grundlag, og som vi da snart vilde komme til at føle her i Landet, saaledes som Tilfældet er andre Steder, hvor Præstefabet udgjør en Stat i Staten. Alle de Banffeligheder, der kunne være tilstede med Hensyn til Raadensaaret, tror jeg altsaa maa fjernes ad anden Vej end ved denne Lov. — Endelig er nævnt som en stor Fordel Ophævelsen af Dffringen, men der var jo Intet lettere end at faae dette Punkt forandret, naar det forargede Noget — mig forarger det ikke — thi det forekommer mig, at der fra den eneraadige Kirkestyrelses Side maa kunne træffes Foranstaltninger til at faae saadanne Forargelser fjernede. Jo mere eneraadende den er, desto større Ansvar har den, og jo mere den sætter Pris paa, at Folket

skal slutte sig til Folketirken, desto mere maa den være betænkt paa at fjerne, hvad der kan være til Forargelse for den store Mængde af Folket. Alt dette kan ske ved Lov, og vi have jo havt Lovforslag her, der endog have kunnet glæde sig ved Ministerens Tilslutning, saaledes at vi efter min Mening ikke behøve at vedtage en Lov som den foreliggende, for at opnaa den Fordel, der skulde ligge i Affsaffelsen af Dffringen. — Nu kommer imidlertid, hvad der synes mig at være det Værste ved det Hele, og det er, at det paaastaas, at det ved det Lovforslag, som anbefales af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds, er anerkjendt, at disse Midler ere Statsmidler, og at det, at de skulle opføres paa Finansloven, er en Borgen derfor, et Særkjende derpaa, men lige ved Siden deraf bestemmer man, at der ikke maa raades over dem ved Finansloven, hvorimod der ved særlig Lov skal tages Bestemmelse om Overffudet. Jeg vil gjøre opmærksom paa den overordentlige Selvmodsigelse, som ligger dert; i samme Deblit, man anerkjender, at disse Midler ere Statsieendom, altsaa, at de ganske falde ind under Grundlovens Bestemmelse om, at ingen Udgift kan afholdes og ingen Indtægt opkræves, uden at den har Hjemmel i Finansloven, sætter man ved Siden deraf i samme Lov, at der kun ved særlig Lov skal kunne disponeres over, hvad der bliver tilovers fra Statens Understøttelse til Kirken igjennem disse Midler. Det er den fuldstændigste Misforstaaelse, og det forbauser mig virkelig, at en Statsrevisor vil være med til at sætte sit Navn og sin Anbefaling under et Forslag af en saa absurd Natur.

Formanden: Maatte jeg erindre om, at den ærede foregaaende Talers Stilling udenfor Thinget ikke vedkommer den her foreliggende Sag. Desuden tror jeg, at en saadan Betegnelse som „absurd“, anvendt saaledes som sket, ikke er ganske tjenlig.

Winther: Om Forladelse, jeg vil da kun sige selvmodsigende. — Jeg vil endnu kun tilføie, at, efterat det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Han-